

- φια τὴν πάρτη ντως νὰ τὰ ἔχουν μαζί πάντο-
τες, στήν Κο—
- ξακὴ περγάρδι λεγόμενο Λούτζας, γῆς-δέδρα, ἡ πάρτη ντως ἐδικό ντης.
Φορεσὲς σκολιανὲς τρεῖς κ(αὶ) ἕτερο μποῦστο
- 25 ἄλλον κ(αὶ) ἓνα πουκάμισο ἄλλον ἀτελείωτον, κρεββαποστρώσι ἓνα κ(αὶ)
ἓνα ταβλομάδηλο κ(αὶ) πετζέτες ἔξε, σκάφη,
πινακωτή, πλαστήρι, χαρανιὰ δύο τῆς λάτρας κ(αὶ) τηγάνι, ροδέλα μία,
πιθάρια δύο, μεθύρες δύο κ(αὶ) τυρομεθύ-
ρα, λιανικὰ χρειασιδία ὅσα ἔχουν τὰ μισὰ ἐδικὰ ντης κ(αὶ) ἓνα σεντούκι
κ(αὶ) ἓνα τετάρτι χτήμα δηλυκὸν κ(αὶ)
κάθε ἄλλη μασαρία τῆς νοικοκυρᾶς κατὰ τὴν τάξιν. Ταῦτα κ(αὶ) τὴν εὐχή
ντως. Ἀρχὴ κ(αὶ) τοῦ ἀδρός. Τάζει κ(αὶ)
ὁ κύρ Ἰωάννης τὴν εὐχή τῶν γονέω ντου κ(αὶ) ὅ,τι τῶς εὐρίσκεται γονικὰ
πατρός στως κ(αὶ) μητρός στως ἀμπέλια,
- 30 χωράφια, δέδρα, σπίτια, μόμπιλε-στάμπιλε, τὰ ἔχουν μὲ τὸν ἀδελφό ντου
τὸν Κωσταντή, ἂν δελήση ὁ Κύ-
ριος κ(αὶ) ἔλθει εἰς στὸν τόπο ντου κ(αὶ) ἐρχόμενος ὁ Κωσταντής, ἂν δε-
λήση μὲ καλὴ ντου γνώμην, νὰ τοῦ δώση
ἀπανωπούρκι ὡς πρῶτο παιδί εἶναι νοικοκύρης, εἰδὲ ὅλα τὰ μισὰ καθὼς
εἶναι τὸ δίκαιον. Εἰς ὅλα τὰ ἄνω γε-
γραμμένα μένουν τὰ μέρη στερκτὰ κ(αὶ) ἀναπαμένα στερεώνοντας τὸ
παρὸν συνοικέσιον μὲ πένα κ(αὶ) κοντάνα τῆς
ἀφεντίας -ρ. 20-. Ὁ ἀνηλογήσας ἢ σκανδαλίσας νὰ {τὰ} ζημιοῦται πρὸς
τὴν ἀφεδίαν κ(αὶ) πάλιν τὸ παρὸν νὰ
- 35 μένη σταθερόν, βέβαιον κ(αὶ) ἀνέκοπτον. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν προσκαλοῦν
κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλεια{ν}
κ(αὶ) τὰ ἐξῆς — — —

219 (φ. 157v)

Σύμβαση καλλιέργειας
(παντίκι)

1747, Σεπτεμβρίου 23

Οἱ παρακάτω συμβαλλόμενοι: παπα-Στεφανὴς Ἀρώνης (ὁ γραφέας), Ἰω-
άννης Ἰακ. Βρούτση καὶ τὰ 2 παιδιὰ τοῦ Νικόλα Βρούτση, ἔχοντας ἓνα παλαιο-
πρόβολον στὸ Φιλώτι (Κελλιά) τὸ δίνουν μισιάρικο στὸ Νικόλα Γεώργη Σαλιάρ-
κη, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ τὸ σπεῖρει γιὰ 2 χρόνους, μετὰ δὲ τὸ φυτεύει ἀμπέλι. Δὲν

πληρώνει τιμή παντικιοῦ γιὰ τοὺς κόπους καὶ τὰ ἔξοδά του. Ἀνηλογία 3 γρόσια. Χωρὶς ὑπογραφές. Μᾶλλον δὲν ἐκτελέστηκε. Ἀκολουθεῖ πράξη τοῦ παπᾶ Ἰωάννη Ἀρώνη μὲ ἡμερομηνία 1 Μαΐου 1765.

- 1 Ἐν ἔτει – 1747 – Σεπτεβρίῳ – 23–
 = Ἐχοντας ἐγὼ ὁ γραφέας κ(αὶ) ὁ Ἰωάννης Ἰακώβου Βρούτζη κ(αὶ) τὰ
 παιδιὰ Νικόλα Βρούτζη ἓνα κομμάτι παλαιο-
 πρόβολον ἐδῶ εἰς στὸ Φιλώτι λεγόμενον Κελλιά πλησίον Ἰωάννου Κατε-
 ρίνη κ(αὶ) Νικόλα Σκριβᾶ κ(αὶ) κουμμούν(ας)
 στρατάς, τὸ ὁποῖον τὸ ἔχομεν τρία μερτικά, ἐμοῦ ἓνα κ(αὶ) τοῦ Γιάννη
 ἓνα κ(αὶ) τῶν παιδιῶν τοῦ Νικόλα ἓνα, κ(αὶ)
 δελο–
 5 μεν κ(αὶ) δώνομέ ντο μισιάρικο παντοτινὸ τοῦ Νικόλα Γεώργη Σαλιαράκη
 ἵνα σηκώση τοὺς τράφους νὰ τὸ ἀ–
 παντήση, νὰ τὸ σπείρη δύο χρόνους κ(αὶ) νὰ τοῦ θάνωμεν τοὺς μισοὺς
 σπόρους κ(αὶ) μισοὺς θεριστάδες κ(αὶ) ὅ,τι
 νιτράδα ἐ=
 ξαποστείλει ὁ Θεός, νὰ παγαίνωμε στὸ ἀλώνι νὰ παίρνη ὁ καθεὶς τὸ μερ-
 τικό ντου ἀπὸ τῇ μισῇ νιτράδα, τῇ δὲ =
 μισῇ ὁ κοπιαστής κατὰ τὴν συνήθεια. Κ(αὶ) περνώντας οἱ δύο χρόνοι ποὺ
 δὲ νὰ τὸ σπέρνη νὰ ἀρχίσῃ νὰ τὸ φυ=
 τεύῃ ἀμπέλι κ(αὶ) δέδρη ὅ,τι τοῦ ἀρέσει κ(αὶ) φυτεύοντάς στο νὰ ἔμπη σὲ
 νιτράδα πάλιν ὅ,τι ἐξαποστείλει ὁ
 10 Θεός, νὰ μοιράζωμεν ὡς ἄνωθεν λέμεν· κ(αὶ) σὰν κἀν πατητήρι, νὰ ξο-
 διάζωμε οἱ τρεῖς τὰ μισὰ κ(αὶ) νὰ μᾶς
 φέρνη καθενὸς ἓνα καλαδιατικάκι κ(αὶ) νὰ παίρνη θέλημα ὄντας δὲ νὰ
 τρυγᾶ κ(αὶ) νὰ πατῇ. Κ(αὶ) διὰ τιμὴν
 κ(αὶ) πληρωμὴν τοῦ ἄνωθεν παντικίου ἐκάμαμε καλὰ ἀναμεταξύ μ(ας)
 κ(αὶ) θάνομε κ(αὶ) μεῖς τὸ πρᾶγμα
 κ(αὶ) ὁ κοπιαστής τοὺς κόπους κ(αὶ) ἔξοδά του ὑποσχόμενος νὰ τὸ δου-
 λεύῃ καλὰ κ(αὶ) πιστὰ κ(αὶ) δουλεύοντάς
 στο καλὰ καὶ πιστὰ νὰ μὴν μοιράζεται εἰς τ(ὸ)ν αἰῶνα. Εἶδὲ κ(αὶ) ἤθελε τό
 ἔχει καλὰ δουλεμένο κ(αὶ) ἤθελε τύ–
 15 χει σκάνδαλο ἀπὸ τοὺς νοικοκύρηδες, νὰ μοιράζεται, νὰ παίρνη τὸ τετάρ-
 τι ντου. Εἶδὲ κ(αὶ) ἤθελε τὸ ἀφή–
 σει ἀδούλευτον, νὰ θάνωμε δύο καλοὺς γεωργοὺς νὰ μᾶς ἀναπαύουν. Εἰς
 ὅλα τὰ ἄνω γεγραμμένα

μένομεν τὰ μέρη στερκτὰ κ(αὶ) ἀναπαμένα στερεώνοντας τὴν παρόν. Βά-
νομεν κ(αὶ) ἀνηλογία εἰς =
στὸ μέσο μας ρ. 3—. Ὁ ἀνηλογήσας ἢ σκανδαλίσας νὰ τὰ ζημιούται πρὸς
τὴν ἀφεδίαν κ(αὶ) πάλιν ἢ παρ{οῦ}=
σα νὰ μένη σταθερή, βεβαία κ(αὶ) ἀνέκοπτος ξηγώντας ὅτι πὼς λείπουν
τὰ δύο παιδιά τοῦ Νικόλα στὴν ξε=
20 νιτειὰ κ(αὶ) ἐρχόμενοι, ἃ δὲ στέρξουν διὰ τὸ μερτικό ντως, νὰ τοῦ πληρώ-
νου τοὺς κόπους κ(αὶ) ἔξοδα τ(ῆ)ς πάρτης =
στως. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν ὑπογράφω ἰδιοχειρός μου κάτωθεν κ(αὶ) ἀξιόπι-
στοι μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) =
τὰ ἐξῆς:—

220 (φ. 158r [170])

Προικοσύμφωνο
Γεωργίου Στεφ. Ἀρώνη
καὶ Μαρίας Γεώργη Σαλιαράκη

1748, Νοεμβρίου 6

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Νικόλα Βάβουλα καὶ Περῇ Ἀρτακηνοῦ ὁ
Στέφανος Ἀρώνης μὲ τὴ συμβία του Εὐδοκία καὶ ὁ Γεώργιος Σαλιαράκης μὲ τὴ
συμβία του Κυριακὴ κάνουν τὸ προικοσύμφωνο τῶν παιδιῶν των Γεωργίου καὶ
Μαρίας. Κ(αὶ) τῶν δίνουν σπίτια, χωράφια, ἀμπέλια καὶ ἀντικείμενα οἰκοσκευῆς.

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν — 1748 — Νοεμβρίῳ — 6 — 170
= Τύπος κ(αὶ) νόμος παλαιός τε κ(αὶ) νέος νενομοθετημένος παρὰ Θεοῦ
Κ(υρίου) Παντο—
κράτορος ἐστὶν ἡ ἔννομος συζυγία κ(αὶ) ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιΐα κ(αὶ) διὰ
τὸ ἀρέσαι τ(ῆ)ς
Αὐτοῦ Μεγαλοπρεποῦς Θεότητος ὁμοῦ κεκλημένος ἐκλήθη εἰς στὸν
ἐγΓανᾶ πρῶτον
5 γάμον κ(αὶ) εὐλόγησε αὐτούς, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλεν. Ἐπειδὴ γοῦν
μυστήριον, μυστήρι—
ον ὁ γάμος, διὰ τοῦτο κ(αὶ) πᾶς εὐσεβῆς κ(αὶ) ὀρθόδοξος Χριστιανὸς
αὐτὸν χρῶνται, θεία νεύ—
σει ἔνευσεν κ(αὶ) εἰς τὰς καρδίας τῶν κάτωθεν χρησίμων ἀνθρώπων ἵνα
γάμου κοινω—
νίαν ξετελεύσουσιν. Ὅθεν ἦσονται ὁ τε κύρ Στέφανος Ἀρώνης μὲ τὴν συμ-
βία ντου κε—